

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIELSKO, Śl., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRU-DZIAŁ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Sienkiewicza 13, tel. 11-99; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 150. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 15 maja 1935 r. D. IV. 14660/3/35 w sprawie stosowania stawek i przepisów celnych do towarów, przywożonych z zagranicy w przesyłkach pocztowych.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 kwietnia 1935 r. o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 4 maja 1935 r. Nr. 33, poz. 237).

WYSZEDEŁ Z DRUKU NR. 37 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 23 MAJA 1935 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 261 — Skarbu z dnia 8 maja 1935 r. w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie planu umorzenia obligacji serji pierwszej 5% państwowej renty ziemskiej.

Poz. 262 — Spraw Wewnętrznych z dnia 9 maja 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Skarbu, Komunikacji oraz Przemysłu i Handlu o składzie i regulaminie Stałej Komisji Doradczej do spraw ochrony przed pożarami i innymi klęskami.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

150.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 maja 1935 r.

D. IV. 14660/3/35

w sprawie stosowania stawek i przepisów celnych do towarów, przywożonych z zagranicy w przesyłkach pocztowych.

Do

wszystkich Dyrekcji Cel, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Cel w Gdańsku.

W związku z art. 46 ustęp 6 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) oraz z § 142 pkt. 1 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820 z 1934 r.)

o stosowaniu stawek i przepisów celnych do towarów, przywożonych z zagranicy w przesyłkach pocztowych, wyjaśnia się co następuje:

1. Należności celne od towarów, przywożonych z zagranicy w przesyłkach pocztowych, wymierza się według stawek celnych, obowiązujących w dniu dostawienia przez organa pocztowe przesyłek pocztowych do odprawy celnej, który to dzień uważa się za dzień zgłoszenia celnego. Wymierzone należności celne zapisuje się w dniu dokonania rewizji celnej do rejestru odroczonej opłaty celnej, uiszczanych periodycznie zarządowi celnemu przez zarząd poczty, poczem należności te, jako należności odroczone, nie podlegają zmianom.

Dla stwierdzenia dnia dostawienia przesyłek do odprawy celnej podurząd celny, znajdujący się przy urzędzie pocztowo-celnym, powinien oznaczać (ew. za pomocą datownika) tę datę na adresach pomocniczych i deklaracjach celnych, o ile chodzi o paczki pocztowe, przy przesyłkach zaś listowych — na spisie, przy którym przesyłki listowe są dostawiane do odprawy celnej przez organa pocztowe.

2. Jeżeli jednak rewizja celna ujawni w przesyłce pocztowej towar, podlegający ograniczeniom przywozowym, a adresat w ciągu 14 dni po dniu dostawienia towaru do odprawy przez organa pocztowe — przewidzianych w art. 116 prawa celnego dla uiszczenia należności celnych — nie wypełni warunków ustanowionych dla przywozu tego towaru, o stosowaniu stawek celnych rozstrzyga dzień zapisania należności celnych do rejestru odroczonej opłaty celnych (odroczenie). W tych przypadkach do czasu wypełnienia przez adresata warunków przywozu nie oblicza się i nie rejestruje się należności celnych.

3. W przypadkach, gdy adresat przesyłki pocztowej w myśl § 141 pkt. 3 przepisów wykonawczych bierze osobisty udział przy odprawie celnej, przyczem wyrazi gotowość uiszczenia należności celnych bezpośrednio do kasy urzędu pocztowo-celnego względnie urzędu celnego, lecz należności tych nie wpłaci w ciągu okresu, wyznaczonego w art. 116 prawa celnego oraz w par. 207 przepisów wykonawczych, dniem miarodajnym dla zastosowania stawek celnych będzie dzień faktycznego wpłacenia należności przez adresata do kasy.

4. O stosowaniu przepisów celnych, niedotyczących wysokości stawek celnych i opłat manipulacyjnych, rozstrzyga dzień dostawienia przesyłek pocztowych do odprawy celnej (p. 1).

Dyrektor Departamentu:

(—) *St. Fr. Królikowski*

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 kwietnia 1935 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru.

Na podstawie art. 5, 6, 14, 17, 34, 35, 36, 39 i 58 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700) w brzmieniu ustawy z dnia 27 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 136) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 564) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 9 lutego

1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 76) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 7 dodaje się następujące nowe zdanie:

„Jeżeli wywożone wyroby zawierają oprócz cukru buraczanego także cukier skrobiowy, powyższą normę zawartości cukru w wyrobach należy przyjmować dla obu cukrów łącznie”.

2) W § 8:

a) skreśla się w ust. 1 wyrazy: „ani też cukru skrobiowego z wyjątkami przewidzianymi w § 9.”

b) dodaje się w ust. 3 po wyrazach: „może dotyczyć tylko” — wyraz opodatkowanego”

3) Paragraf 9 skreśla się.

4) Paragraf 11 otrzymuje następujące brzmienie:

„1) Przedsiębiorca, zamierzający korzystać ze zwrotu podatku od cukru, powinien pisemnie zgłosić wywóz zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska wyrobów cukrowych właściwemu rejonowi kontroli skarbowej. W zgłoszeniu należy podać: a) imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy, bądź firmę i siedzibę przedsiębiorstwa wysyłającego; b) datę i miejsce, skąd nastąpi wysłanie, oraz kraj, do którego wyroby mają być wysłane; c) urząd celny, przez który na nastąpić wywóz zagranicę, albo — o ile chodzi o wywóz na obszar W. M. Gdańska — urząd celny, do którego ma być przekazana przesyłka; d) ilość i rodzaj opakowań, nazwę i wagę brutto wyrobów; e) ilość i rodzaj wewnętrznych opakowań w przesyłce; f) rodzaj i wagę netto poszczególnych rodzajów wyrobów; g) zawartość cukru buraczanego w poszczególnych rodzajach wyrobów w stosunku do ich wagi netto; h) zawartość cukru skrobiowego w poszczególnych rodzajach wyrobów w stosunku do ich wagi netto oraz i) ogólną ilość cukru (osobno buraczanego i skrobiowego), zawartego w wyrobach, od którego ma być zwrócony podatek.

2) Zamiast dokładnej ilości cukru, zawartego w poszczególnych rodzajach wyrobów, można wymienić w podaniu jej minimalną wysokość i odpowiednio do tego oznaczyć ogólną ilość cukru w wyrobach.

3) Urzędnik kontroli skarbowej sprawdzi zgodność treści zgłoszenia z rzeczywistością, ewentualnie pobierze próby wyrobów oraz dokona odprawy przesyłki; wynik tych czynności urzędnik stwierdza na zgłoszeniu.”

5) Paragraf 15 otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli przedsiębiorca zobowiąże się pisemnie wyrabiać określone rodzaje wyrobów o stałej jednakowej zawartości cukru, złoży odpowiednie wzory wyrobów oraz wynik urzędowego badania tych wyrobów i będzie wywoził tylko wyroby, odpowiadające tym wzorom, natenczas nie będzie podlegała urzędowemu badaniu każda przesyłka co do zawartości cukru, chyba, że przy odprawie powstałyby wątpliwości co do zawartości cukru w wysyłanych wyrobach i zgodności ze złożonymi wzorami. W każdym razie organa władzy skarbowej, dokonywające odprawy wyrobów, będą pobierały od czasu do czasu próbki tych wyrobów celem zbadania zawartości cukru; jeżeli przytem wynik badania będzie niższy więcej niż o 1% od zawartości cukru, ustalonej w złożonych wzorach tych wyrobów, koszt badania poniesie przedsiębiorca, w innych przypadkach koszt badania próbki obciąża Skarb Państwa.”

6) Paragraf 19 skreśla się.

7) W § 20 ust. 1 skreśla się drugie zdanie o treści:

„Jednakże taki tryb postępowania stosuje się tylko do takich przetworów owocowych, do których nie użyto cukru skrobiowego.”

8) Paragraf 21 otrzymuje następujące brzmienie:

„1) Celem otrzymania zwrotu podatku powinien przedsiębiorca wnieść podanie do właściwej izby skarbowej za pośrednictwem właściwego rejonu kontroli skarbowej; do podania należy dołą-